

Administrativt bødeforelæg vil ofte blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en indenretlig afgørelse, som involverer såvel politi som retsvæsen. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge mellem de to muligheder.

Retsplejelovens § 924, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved vedtagelser af administrative bøder efter bestemmelsen. Efter denne bestemmelse finder retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 2 og 3, om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse for administrative bøder. Det følger ligeledes af retsplejelovens principper, at modtageren af bødeforelægget ikke er pligtig at udtale sig.

Til kapitel 17

Ikrafttræden m.v.

Til § 62

Ved iværksættelsen af det enstrengede statslige fødevarekontrolsystem, som blev oprettet efter ikrafttrædelsen af lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. til afløsning af det kommunale levnedsmiddelkontrolsystem, tilbød staten de kommunale tjenestemænd, der på tidspunktet for statens overtagelse af fødevarekontrollen varetog opgaver indenfor fødevarekontrollen ved de daværende levnedsmiddelkontrolenheder eller i de enkelte kommuner, ansættelse som statstjenestemænd med tjeneste indtil videre ved de statslige enheder, der blev etableret i medfør af lovens § 59.

Ansættelsen blev tilbudt fra det tidspunkt, hvor de pågældende bestemmelser i lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. trådte i kraft, dvs. 1. januar 2000.

For ansættelsen gælder de vilkår, der er gældende for statstjenestemænd. De pågældende blev sikret, at der ikke skete en forringelse af deres hidtidige løn- og ansættelsesforhold under den kommunale ansættelse.

Bestemmelserne gav en tjenestemand, der havde fået tilbud om statsansættelse, mulighed for at afslå dette og bibeholde ansættelsen som kommunal tjenestemand. En tjenestemand, der har benyttet sig af denne mulighed, kan senest 1. januar 2005 søge overgang til ansættelse som statstjenestemand.

Bestemmelsen i stk. 2 fastsætter, at en tjenestemand, såvel den statslige som den fortsat kommunale, har pligt til at udføre de opgaver, der hører til den tilbudte stilling, og har i øvrigt pligt til at underkaste sig sådanne forandringer, som ikke ændrer tjenestens karakter, og som ikke medfører, at stillingen ikke længe kan anses for passende. I samme omfang kan det

pålægges tjenestemanden at overtage en anden stilling.

Bestemmelserne i stk. 3, 5 og 7 indeholder fordelingen af udgifterne til løn, rådighedsløn, ventepenge og pension mellem staten og kommunerne til de kommunale, udlånte tjenestemænd og de kommunale tjenestemænd, der er overgået til ansættelse som statstjenestemænd. Kommunen skal opfylde sin del af pensionsforpligtelsen over for de tidligere kommunale tjenestemænd ved fra pensioneringstidspunktet at refundere staten en forholdsmæssig del af pensionsudgiften. Refusionen forudsættes at finde sted halvårligt, den 1. juli og 1. januar, med mindre andet fastsættes.

For så vidt angår de tjenestemænd, der opretholder den kommunale ansættelse, følger det af dette ansættelsesforhold, at kommunen udbetaler pensionen i henhold til de kommunale regler. Staten opfylder sin del af pensionsforpligtelsen over for de tjenestemænd, der opretholder den kommunale ansættelse, ved refusion til kommunen i forhold til den del af tjenestemandens pensionsalder, der er optjent under udførelsen af arbejdet for staten.

Bestemmelsen i stk. 4 giver staten mulighed for at bringe arbejdsforholdet til staten til ophør for tjenestemænd, der har valgt at opretholde kommunal ansættelse. Hvorvidt også ansættelsesforholdet til kommunen skal ophæves, beror på kommunen.

Bestemmelsen i stk. 6 fastsætter, at hvis staten bringer en tjenestemand's arbejdsforhold til ophør i henhold til stk. 4, og kommunen ikke har mulighed for beskæftigelse af den pågældende, vil kommunen bringe ansættelsesforholdet til ophør ved afskedigelse.

Der kan så opstå et krav fra tjenestemanden på rådighedsløn eller ventepenge i henhold til de kommunale regler herom. Staten skal afholde disse udgifter.

Det er en betingelse for statens forpligtelse til at betale rådighedsløn eller ventepenge, at der er tidsmæssigt sammenfald af – eller nær forbindelse imellem – ophøret af dette arbejdsforhold til staten og af det kommunale ansættelsesforhold. Hvis der hengår et stykke tid fra ophøret af dette arbejdsforhold til afskedigelsen, og tjenestemanden i denne periode har været beskæftiget for kommunen, er »risikoen« for, at afskedigelse bliver nødvendig med deraf følgende krav på rådighedsløn eller ventepenge, gået over til kommunen, der må betale disse ydelser.

Bestemmelsen i stk. 8 fastsætter, at den endelige afgørelse af tvivlsspørgsmål i forbindelse med de nævnte ansættelsesforhold træffes af finansministeren. Forinden afgørelse træffes, skal finansministeren dog forhandle med de involverede parter, som vil være mini-